

De prohibitis & iuro cogenti additionato.

Quæritur tandem de prohibitis & iuro cogenti additionato sic dicte uia, & scilicet: antequam
 resoluamus hæc de factis, sciendum est ad prohibita additionata non esse necessariam connexionem
 infallibilem inter dictioem, et euentum futurum, de re tunc dari aliquam dependiam.
 & connexionem in ipsa dictioe. Vg. in hoc, si Præus a Deo excitatus fuerit uertetur,
 quæ te uersio Præi non sequitur infallibiliter ab excitatione Dei, dependet tamen ab illa quæ non est p-
 prie additionalis ista propositio: si Præus legisset, Illud scriberet, quæ lectio Præi, quæ est dictio
 nullam hæc connexionem & scriptioem illi. hoc potest.

Ad quæritum. P. 1. a paritate uisus, quæ prohibita & iuro cogenti
 ab eo sic dicte uia, & scilicet, ut iam probauimus: quod est prohibita & iuro cogenti additionato.
 potest cogi, quæ sicut prohibita & iuro cogenti ab eo dependent a futuritione facti, ita
 et prohibita & iuro cogenti additionato dependent a parte dictiois: quod sicut prohibita
 & iuro cogenti ab eo, iam nunc uisus si, & scilicet, quæ obitum futurum est, & non est, ita si
 prohibita & iuro cogenti additionato, iam nunc de reate uisus si, & scilicet, quæ dictio ponenda
 est, & non est, et obitum ex uisus dictiois, potest dictioe futurum est, & non est.

P. 2. supponamus Præum de facto hodie uersum esse ad Deum, potest
 uia excitatione: quod quæ dixit, Præus Præus uertetur si a Deo excitatur,
 dixit prohibita uiam & iuro cogenti additionato. declarate ulterius, quæ & Præus
 uertendus est, potest uia excitatione, & non est, quod scilicet Deus non ignorat: quod potest iam
 nunc dixit, Præus si a me Præus excutetur in tali, & tali circumstantia uertetur,
 & propositio uerissima est iam nunc.

Quod ut recte præcat ex cogitata est a M. Fonsej admirabilis
 illa sua media, siue additionato, quæ quæ Deus cognoscit facta additionato iuro,
 quæ suam deriuatam iam a P. Antiqui præsertim a D. August. amplexi se omnes
 Societatis D. omnes pene orbis Academia, omnes religionæ familia, pau-
 simis exceptis, de quibus potest sciri. l. te. s. de Actio quæ partes paginas, quæ & spectat
 ad Thior ab Instituto nostro est alienum, et alibi Deo ducere iustius tractandum est.

Arg. 1. q. traria Sna, q. e. Cois in Sapientissimos Thistari, et alig
iam in main opice in ppendiant. Arg. in qm 1. Vt ppo d. furo zgenti sit uia
debebat tale furum seg nario postio idior, id furum zgenti n. segre nario, id li
bere, qd ostendite. ga. Lruis resensiat Deo uocanti, adhuc n. resentit nario, id
Libere: qd ppo d. furo intence zgenti dditionato, num qm e. dtrate uia. P. neg. mai.
ga. ut ppo sit dtrate uia, suffit qd pformete s suo obta, siue obruin segre nario
siue Libere, sigd ppois d. pnti s dtrate uia, si pformante s suis obruin pntibus
siue obta sint libera, siue nario, ut pnt in his ppoibus, ego Diligo Deum, q. e. libe
ra. Lruis e. ho, q. e. nario.

Arg. 2. Si ppo d. furo intence zgenti ees dtrate uia tolerare libertas, et
hoc ostendite, ga. Deus heret sciam d. tibi furo, Vg. d. Quertioe Lru, ante ad resensu
abs. furum ipsius Lru. ppterua ante talem resensu absuim Lru, ponerete ali qd
si auxiliu efficax Dei, ex q. d. sensus Lru nario sequerate, id hoc n. e. dum: qd neg
illud ex q. segtur.

P. neg. mai, et ad pboem illius dico cognosm dinam semp e. subsequente
ad resensu liberu Lru, ga. Lruis n. ido libere resentit, ga. Deus uidet illius resensu,
id ido Deus uidet illius resensu, ga. Lruis s. sua liberte resentit, et hic resensu e.
obruin dinis cognosm, ac pnt prius illa. ppterua auxiliu efficax innititur huic sua
libera Dei, et iam supponit resensu dditionatu Lru; ido n. illud auxiliu fit ef
cax, qd Deus iam uidet Lruim infallibite, id libere ee resensurum.

Arg. 3. Veritas, f. falsitas dsumite ab obta: qd obruin dditionatu, qd
autu nit e. n. pot. pntare absam dnominoem ueritatis ppoi. P. neg. Lruis, ga. et
obruin d. pterito nit e. f. autu d. pnti, neg. d. furo, id tantu d. pnti, et n. dat
absam dnominoem ueritatis ppoi, Vg. in hac Lruis negauit Xum Dnum, q. n. n.
e. uia, et raa e. ga. ois ppoi semp conotat dnam tempore, q. q. pnti, si e. d. pterito
dnotat tempus pteriti, si d. pnti, pntis, si d. furo abro, f. dditionato sciat temp
furum absam, f. sub d. d. ponenda.

Arg. 4. Obvium futurum pure conditionatum nit' e, imo e mere possibile: qd
 qd n' pot' au' d'istueret' p'p'iem uiam. R. neg. (on'is: qd ei ho mere possibile nit' e autu'
 neq' erit d' furio (sig' mere possibile, numq'm ponate extra (a'is) et t' pot' p' stare
 d'ominosem ueritatis huius p'p'ii - hic ho possibile e at' rate: qd sicut hae p'p'io
 e uia te obvium sit pure p'p'io, et p'p'io d' furio q'genti erit d'rate uo, et obvium
 sol' sit pure possibile, et d'conditionate tantu' futurum.

Arg. 5. Denominatio prioris, et posterioris n' quirit nisi a re abia fu-
 rio, t' p'p'io: qd neq' denominatio uia, t' falsi pot' querere a re abia furio, t' p'p'io
 uita. R. neg. (on'is d'ist' ratio e qd denominatio prioris, t' posterioris quirit
 a prioris, et posterioris existit' n' uo a sola possibilitate, sig' in ee possibile, qm in
 possibile, qd t' uis antecedat' l' uim, qm qd t' uis antecedat' l' uim, d'ominatio
 t' uer' pot' sumi a re possibile, si d' illa formate: qd sicut d' re pure possibile pot'
 d' d' d' p'p'io uo, ita et d' re sub d' d'ioe furio poterit d' d' d' p'p'io.

TRACTAT' VI

De Priori Resolutioe.

DISPUTATIO I

De terminis Propositionum.

Sectio I

De diuiditur terminus.

P'p'io d'icat' t' uia, i. p'p'io, et subto, q' copulante q' quanda' unioem ta' citam, t' ex-
 p'iam in o'ioe: nam in hac p'p'io, sol' laue' subit' q' uia ubum e, q' e unio in i
 p'p'ium, et subit' et i' uia et illa p'p'io atq' hae sol' e luens un' sicut p'p'io
 p'p'ium d'icat' mo, et p'p'io, et unioe, ita et p'p'ium loquim' ant' p'p'ioe (caletur ex p'p'io,
 subto, et unioe.

Quær. 1. qm̄o dicitur tris. De sic dicitur in Arte tris est extremum
in ḡnto resoluitur p̄p̄o, tam̄q̄m pratum, et subtrūm p̄p̄o dicitur resoluitur in pratum, et sub-
trūm, q̄a hae p̄tates v̄tant adhuc destructo p̄p̄o, sicut destructa domo, adhuc manent lapi-
des, et ligna, q̄cum ipsa domus abbat, et sol perit unio. sic resoluta p̄p̄o sol dis-
truitur v̄trūm, et in rōe uniois, et remanent pratum, et subtrūm.

Quær. 2. V̄ hae dicitur tris sit enatis. De neje. I. q̄a de-
fio enatis dicitur tris q̄ conp̄m̄ r̄uū rei, et hae dicitur tradita
q̄ conp̄m̄ r̄uū, se. q̄ destructioem, et resolutioem p̄p̄o: q̄o n̄
est enatis. q̄ destructio p̄p̄o sit conp̄m̄ r̄uū. p̄t q̄a p̄uū
est in q̄libet re constitui, q̄m̄ destrui: q̄re melius sit d̄finitivū
est extremū, ex q̄ p̄p̄o constituit, tam̄q̄m, p̄tate, et subtrū.

Quær. 3. V̄ p̄p̄o mentalis h̄at p̄is. De n̄ h̄er̄es
fates, siḡ iuditiū est una simplex q̄t̄as, ut supra ostendi, h̄er̄e
tr̄ p̄is obtinēt, i. pratum et subtrūm, q̄bus dicitur. P̄ facile, q̄a p̄p̄o
uocalis h̄at p̄is, q̄bus correspondet: q̄o sit p̄p̄o mentalis, q̄
signū p̄p̄o uocalis.

Utrius deat esse scatiuus?

De neje in P. Arte. et Ouid. P. 1. q̄a Artes docuit officere sy-
llabos in tris n̄ scatiuus. P. 2. q̄a hae p̄p̄o est uā. B̄liti est uox
n̄ scatiuā in q̄ B̄liti h̄et vocem tr̄, q̄ est subtrūm p̄p̄o. und̄
litera s̄ sumante seorsim et p̄uūnt subire vocem tr̄, v̄g. in hae
p̄p̄o | Ā est litera | q̄a sic sumpta p̄uūnt sortiri vocem pr̄ati, et subtrū
ae q̄ con̄s est tr̄i constituentes p̄p̄oem.

Arg. 1. uoxes n̄ scatiuā n̄ interueniunt locutioē: q̄o n̄
p̄uūnt h̄er̄e vocem tr̄. De i. neg. ar̄is, q̄a B̄liti. aliḡndo p̄t̄e aliḡ
mō scariē, v̄g. in hae p̄p̄o | B̄liti est uox n̄ scariē, i. q̄ B̄liti tam

scat eē uocem. Ex 2. et melius. neg. Conis, qā ad uocē tū n̄ ē na
uim, qd aliqd scāt, et pōt eūdēnter, ex Arte, qd afficit ptes hōs in
tuis n̄ scatiuis.

Arg. 2. tuīs dēt supōnere q re scatiū, id uox n̄ scatiuā n̄ su
ponit q re qā illam n̄ scāt. gō n̄ pōt eē tuīs. Ex dist. mai. tuīs sca
tiuis dēt supōnere q re cond. tuīs n̄ scatiuis neg. mai. qā ad uo
cē tū (ut ex dīōe illius stat) scāt ē, qd sit pratum, l subtrū, ut ē
blitri in pōe supra lata.

Infer: gō pōt partim eēt scatiuā, et partim n̄ scatiuā. qd im
plicat: gō tū. Ex neg. utat, qā ad pōem scatiuam, n̄ regit q absē
qd uocē pars sit scatiuā. id scāt ē, qd aliq pars sit scatiuā p̄ extim
pratum. sicut hō, ut absē dicatū corporeus, scāt ē qd uia illius pars
sc. mā sit corporea, si p̄ā sit spūalis. si tū uelis dīre, qd pōt sit sca
tiuā, et n̄ scatiuā, n̄ hēt dīuā spē, hoc nullam inuoluit dīuōem.

Ubiū est in pōe sit terminus?

Duplx pōt Ubiū ē, sumi in pōe, l q̄tinus ē qdam Ubiū substan
tiū. qd pōt eē subtrū, l pratum in pōibū, ut pat in hac est ē
Ubiū substantiū, et in hac, Prūis ē, qā in re. Ubiū ē hēt uocē sub
ti, et in re. uocē prati. l pōt sumi Ubiū ē in uocē unōis, suo nexu,
q̄tinus unat pratum, et subtrū, Uq. in hac pōe. Prūis ē hō, qd dīx d̄ 3o
adiacente, qā hēt subtrū pratum, et unōem distē. his pōit.

Resol. 1o. Ubiū ē in uocē Ubi ē trūis. l. qā hēt uocē
prati, et subtrū, qd scāt ē ut sit trūis. Resol. 2. Ubiū ē in uocē unōis
reū copulæ uerbalis ē trūis, ut q, l. qā afficit pratum, et subtrū
gō scāt ut q ē trūis, sicut ad ē agens, ut q, qā afficit, et d̄ nominat,

quoniam agens, ut qd.

Arg. 1. truis est inquam ulto resolutis qd, tanqum pratu, et
subtrui: id nexu n̄ est pratum, et subtrui: qd n̄ est truis. Ex De disti
min. nexu n̄ est pratum, et subtrui, ut qd. (ad. ut q. neg. min. qd ubi
+ vbum est unit pratu, et subtrui, qd si sit, ut qd. id ipsu est pot dici truis. rat ut
qd. sicut unio in spatio phico est pruum ut qd, qd unit man, et fram
qd si prua ut qd.

Arg. 2. truis est extremu, id nexu n̄ est extremu, imo est unio
extremoru, qd n̄ pot ee truis. Ex De disti mai, extremu est truis
ut qd. (ad. est truis ut q. neg. qd vbum est n̄ sit extremu ut quod,
est tri extremu rat ut qd, qd unit ipsa extrema, i. pratu, et subtrui
qmdam unio phica est prui ut qd, qd unit man, et fram, qd si prua
ut quod.

Resol. 3. Vbum est in his qd, Pruis est ho! Pruis est al
buis, qd dicunt d 3e adiacente n̄ est truis ut qd. P. qd in his n̄ est
pratum, et subtrui ut qd: qd neg truis. Id est unio, sicut nexu ut
qd, at est truis ut q. firm. qd resoluta esse n̄ manet vbum est in
roie nexu: qd n̄ est truis ut qd in roie nexu, sicut unioii.

Arg. 10. et destructa unioe verbali n̄ manet pratu
in roie prati, neg subtrui in roie subtri: qd et pratum, et subtrui n̄ sit
tri. Ex disti anis, destructa unioe verbali n̄ manet pratum in
roie prati, et subtrui in roie subtri. in au exercito (ad, in au signa
to neg. anis, qd se pratum, et subtrui destructa oioe n̄ psequet
in roie prati, et subtri exercite, tri signie manent, qd tunc pratum
reservat eand roem, et at subtrui eand retinet, qm antea
heut in oioe.

Arg. 2. et Vbum \bar{e} distrueta orōe manet sub sua scōe,
qm̄ antea habēt in orōe. q̄ō it̄ \bar{e} tr̄is. P̄ dist̄ an̄s. manet sub
sua scōe tamqm̄ p̄aturū, et subtr̄im, neg. ab̄ cond. an̄s. sic iit̄
et̄ distrueto p̄p̄ō p̄hico p̄uenat̄ mā, et̄ p̄ia hūia Vg. q̄it̄ exte-
ma; et̄ perit̄ unio, q̄a n̄ \bar{e} extremū, s̄d̄ uinulū extremōū; ita
s̄it̄ distrueto p̄p̄ō p̄p̄ōis, s̄t̄ manent̄ extrema, q̄it̄ p̄iat̄, et
subtr̄im, et̄ distruite unio, nempe Vbum \bar{e} in rōe uniois.

Inst. et̄ distrueto p̄p̄ō p̄hico mati, distruite p̄ia mati,
et̄ tr̄i \bar{e} extremū, siue tr̄is p̄p̄ōis. q̄ō it̄ s̄ distruate Vbum
 \bar{e} , erit̄ extremū, siue tr̄is p̄p̄ōis. P̄ dist. māi. distruite p̄ia
mati q̄ se, et̄ in rōe extremi. neg. p̄ acc̄is, et̄ in rōe talis extre-
mi, cond. māi. nam p̄ia mati, ideo perit̄, q̄a ex n̄a sua \bar{e} p̄fecti-
bilis, et̄ p̄pendens a mā, et̄ n̄ perit̄ abs̄e, in rōe p̄ia, siue extremi,
q̄ p̄t̄ in p̄ia rati, q̄ adhuc p̄uenat̄, tamqm̄ extremū distrueto
Compos̄o hūio.

Sectio. 2^a.

De dicitur Terminus.

Multiplex dicitur tr̄is. 1°. in tr̄im̄ Mentalem, et̄ uocalem. Mentalis
 \bar{e} extremū, q̄ itat̄ p̄p̄ō mentalis siue it̄ualis. Vocalis subdit̄
in tr̄im̄ uoce p̄latū, et̄ in tr̄im̄ calamo scriptum. q̄ \bar{e} uoce p̄latū itat̄
ipsa uoce, q̄ \bar{e} scriptum itat̄ ipsa scriptura, ut p̄ se p̄t̄. oēs hi tr̄i ueni-
unt uocē in rōe tr̄i p̄ime sumpti, s̄ maḡ str̄icte in rōe tr̄i sc̄ant̄is,
uini, s̄ fumi.

Dicitur 2. tr̄is in Coem̄, et̄ Singularē. tr̄is Cois \bar{e} ille, qui
dicit̄ q̄ subit̄. Vg. al, hō, etc. tr̄is Singularis \bar{e} ille, q̄ n̄ dicit̄,

ad pla. v.g. Pruis, et Paus, qd dicitur d. tribus Pruis personis, tri in illis
n. multiplicati, noq. diditi.

Quar 2. V. truis cois dicitur emp. ie uocatus. P. negie.
P. ga ens in coi pot dici d. pottitius ente, et negiuo, et tri n. e. uocatum
ad pottitua, et negiuo, iusto coiem snam. Quar 2. V. hae praes dicitur
tina | Pruis, et Illus, sit truis cois. P. affie, ga abie dicitur d. plubus, ate
dicitur d. hae populatiua | Pruis, et Illus, ga glibet pars dicitur tum d. uno
et n. d. plubus.

Quar 3. V. hae praes | ois ho | sit truis cois. P. affie. P.
ga prati d. plubus, et te ois ho n. fuit distributue, et singulati
d. glibet hoe in parti, v.g. d. solo lio, et llo, et e. qd dicitur d. oibus
hominibus coletim sumptis. Unde tota ciuitas n. e. truis cois, ga n.
operit quilibet pte hae prati tota ciuitas, sicut uenit ho quilibet
hoi in parti, et qd operit ois hoi, et operit huic hoi in parti in ois hoi.

Truis cois recurrit d. superiori, et ostendit, ga cois
qd truis e. cois multis, et e. illis superior, truis uo inferior n. recu-
rit d. singulari, ga ho e. truis inferior ru alio, et tri n. e. singula-
ris, imo e. cois ru lri, et lli.

Diditi 3. Truis in Chategorematis, et Synchategore-
maticum. Chategorematis e. ille, qd se aliqd sciat, ut ho leo et.
Synchategorematis e. qd n. sciat aliqd p. se, id adiuntas alio per-
fibus p. p. ium eis sciat, ut h. aduerbia diuities, adspira-
ois et. et hae nomina ois nullus, et silia.

Diditi 4. Truis in p. plum, et incomplum. Truis plus
e. ille, cuius p. s. h. sciatua p. se eod. mo, ac in ois. V.g. Truis al-
bus. Truis incomplus e. ille - cuius p. s. n. h. sciatua p. se eod.
mo

no, ac in oroe, Vg. Dnis, aliud n scit de. Dnus - separatin
et aliud Dnis duntax, und crs dplax, siue simplex e ille, q het
una scdm, te multiplex sit uox, Vg. De publica. Suis dplax
e ille, q cui Prent plis scris, te una tantu sit uox, Vg. nemo nullus.

Didit s. in teum secretu, et abstractu. Suis dcretus o ille
q ^{het} spm scandi mnm, Vg. albion, q pbat ex subio, et fia i. al-
be. Suis abstractus e ille q het simplice scandi mnm, Vg. albion.
In hoc si tri secreti e Deus het, t uti spm scandi mnm, q t nus
ualet id, atq henis Peitate. Et ens ei e secretu, dum scit id atq
henis entitem et n e nariu, qd semp dicat uigurosa fia, et vi-
gurosa subiuu, q sat e qd sit fia, t qm fia, et subiu, t qm subiuu.

Didit b. Suis in Sobstantiuu, et Adiectiuu, sub-
stantiuus e, q scit fram a mnm subsistentis, ut ho, et leo tta. Suis
Adiectiuus e q scit fram a mnm adiacentis, t phice, Vg. albu, t lo-
ge Vg. matum fratru, humanatu tta. ei nome substantiuum
dix abiam, qd scit fram abiam, et independente. Adiectiuu dii
Constatiuu, qd scit, siue constat fram adiacente

Alia si dicitiois teoriam, id minus naria, q eas ue-
lit sure dultat. Boax. l. tr. 7. d. l. a no 14. ubi late d his dicitioibz
tratat, et et d supositiobus, et ita pponit, q notia, te inginicta
in n oio naria mihi uidet. iam n. in Doa thum egimus d supoe
Simplici, et abia, q sat si ad intelligentiam ouaria pponit.

Disputatio 2.
De Proposicione.
Sectio 1.

radire

Radire Defio. Propos.

Eximus supra d. Enunciatio, nisi d. Propos. tractanda. d. Enunciatio
latius patet qm Propos. qd Enunciatio, ut pote ma. nota. sicut d. phendit oroes
uas, et fact. Propos. in vna ma. p. i. p. u. s. p. t. et ampliatio oroes uas, t
in re. p. i. a. t. sat apparetur.

Quod igitur. i. qm d. Defio. Propos. De Defio. i. e. oratio enu-
nciativa alicuius d. Propos. oratio huius l. u. m. g. r. u. oris. p. t. et inf-
fecta; siue enunciatio, et n. enunciatio. parla enunciatio,
ponit lo. d. i. a. ut excludat oratio a. p. h. e. n. s. i. u. a. q. n. e. f. a. t. e. n. u. m. i. a. t. i. u. a.
id est p. p. o. s. i. t. i. u. a. et et ut reiciant oroes n. enunciatio. Vg.
Surge. Sic; vade piger. ita. hae Defio. e. enclitica, qd p. e. d. i. c. i. t. q. u. i. s. e. t. d. i. a. m.

Scio atq. Defio. Propos. ab h. i. e. s. i. c. Propos. e. oratio affirmati-
ua alicuius d. Propos. id hae Defio. n. e. h. i. a. qd Defio. g. i. u. s. t. Propos. q.
sua. p. o. s. i. t. i. o. n. e. a. f. f. i. r. m. a. m. t. n. e. g. i. u. a. m. q. m. d. m. u. m. a. t. n. e. h. i. e. n. t.
et sic e. uiuentis sensitiua rate, t. i. r. r. a. t. e. itaq. neg. Propos. recte Defio.
q. a. f. f. i. r. m. a. m. t. n. e. g. o. r. i. m. q. n. d. i. a. p. o. s. i. t. i. o. n. e. et r. a. o. h. u. i. u. s. e. q. d. d. i. a. p. e.
f. i. c. i. a. n. i. e. n. c. i. a. t. e. s. u. o. q. u. i. i. m. o. m. a. n. e. n. t. e. x. t. r. a. i. l. l. u. d.

Arg. 1. d. nostram Defio. Propos. e. enclitica scitiua.
qd d. e. t. t. r. a. d. i. q. s. e. o. r. i. m. et n. p. o. r. o. e. m. De ad. l. o. r. i. s. Propos. e. i. t. r. a. d. i. t.
q. s. e. o. r. i. m. q. i. n. c. l. u. d. i. t. i. n. o. r. o. e. q. a. s. i. s. o. r. i. o. e. f. f. e. c. t. a. e. s. c. i. t. i. u. a. e. n. c. i. a. t. i. u. a.
et si scio n. exprimat in Defio. Propos. t. u. e. i. n. t. e. l. l. i. g. i. t. e. p. h. e. n. d. i. i. n. o. r. o. e.
q. e. s. c. i. t. i. u. a.

Arg. 2. hae Defio. e. identica, Propos. e. oratio enunciatio, qd uale-
t ad hae Propos. e. Propos. qd Defio. n. e. r. e. c. t. a. De neg. oris, qd
te Defio. reuertat ad Defio. t. i. n. Defio. e. mag. e. x. p. o. s. i. t. i. o. n. e. et e. x. p. l. i. c. a. t. i. u. a.
enclitica Defio. ut patet in hae, ho. e. a. t. r. a. t. e. q. n. u. a. l. e. t. t. a. n. t. u. m. a. t. q.
hae Defio. e. h. o. i. qd Defio. p. r. a. t. i. d. r. e. Defio. i. e. s. u. f. r. a. t. i. e. et i. d. e. n. t. i. c. o.

De Mā, frā Intē, & Qlitate Ppōis.

Quar. 2. qnam sit mā ppois. R. ēē habitudem, siue conexioem
 ptiā & subti, q mā triplex ē, naxia, qgenis impossibilis. Naxia
 ē Vg. Prus ē hō / qgenis ē Prus ē albus / impossibilis. Prus ē lapis
 q in 1. ppoē mā siue conexio ptiā & subti ē oīo infalibilis, et
 inseparabilis. in 2. uicē qgenis. in 3. ē impossibilis.

Quar. 3. qnam sit frā ppois. R. ēē copula, seu nexu
 verbalem intē ptiā, et subti, sct ex pto unōis qnē, q ē frā
 ppois, in rōē ppois. Quar. 4. qnam sit qntas ppois? R. ēē mā,
 & min extēntioem ppois, ut d plurius, & paucioribus afficit
 q aliquando, q aliquando dicit d oībus, ut oī hō ē al, aliquando affa
 rui d aliquos, ut aliquos hō ē qhuis, aliquando dicit d uno tantū, ut hic
 hō ē pichor tantū dicit infinite (ut hō ridet, leo rugit.

Qre ppoē dicitur sū hanc qntem in ista parte, et de
 finitam. ppoē dicitur illa, q stat subti sū, qd notat aliq signo
 ut, Vg. oī, et nullus, ut oī hō ē ribilis, nullus hō ē legis, q oī
 partē stat subti sū, qd afficit aliq signo parte, Vg. aliqui, qd
 ut, ut aliqui hō ē musicus, qdam hō ē iustus.

Indefinita stat subti sū, q nullo signo notat, ut hō
 ē ribilis, leo ē rugit. ppoē indefinita in mā naxia dicitur ut
 Vg. hō ē ribilis, id ualeat atq hō, oīs hō ē ribilis, in mā uō qgen
 ti ppoē indefinita aequalē partē, Vg. hō ē qhuis, id tenet, atq hōc
 aliqui hō ē qhuis.

Quar. 5. qnam sit Qlitas ppois. R. ēē aliq. ēē affi
 macōem, & negōem. melius tū R. ēē ueritē, & falsitate m.

hæc n. è mag. propria q̄litas p̄p̄is, q̄a è illi acciat̄is: na ois q̄litas
è acciat̄is sub̄to. affiat̄is negat̄is è p̄t̄ dicit̄ q̄litas, q̄t̄mus è d̄ria
p̄p̄is, et d̄ria è r̄sente d̄ ḡie q̄litas sat in ḡnt̄ p̄dicante in ḡe
ut r̄ale, et irr̄ale, id hæc uidet̄ quæ d̄ solo nomine.

Sectio. 2^a

De Definitione propositionis.

^{+ ali} Vidite 1. p̄p̄is in affirmatiua, et negatiua. affirmatiua è q̄ aliquid affirmat, negatiua è q̄ aliquid d̄ sub̄to negat. Unde affirmatiua, et negatiua è acciat̄is p̄p̄is in
Coi, et quæ sumpt̄. sicut d̄onte, et irr̄ale si q̄ acciat̄is est. affirmatiua
in è eniat̄is p̄p̄is affirmatiua, et negatiua è eniat̄is negatiua, sicut r̄oate è
eniat̄is hoi, et irr̄ale leoni.

Vidite 2. p̄p̄is in categorica, et hipotetica. p̄p̄is categorica
è abs̄, et independens ab ois d̄d̄is, v.g. Er̄is è h̄o, Er̄is è phīs, Hipote-
tica è illa, q̄ affirmat, et negat p̄t̄um d̄ sub̄to d̄d̄is, siue ex hipoteti-
si, i. conditione, v.g. si Er̄is ad me rogauerit hæc faciam, h̄n faciam.
P̄p̄is categorica p̄t̄ utra re duplici p̄p̄is, v.g. Er̄is currit, et Er̄is r̄det,
et adhuc è abs̄, q̄a una t̄ è d̄d̄is r̄ alterius, et p̄t̄ utra re p̄p̄is
simp̄li, v.g. Er̄is è, et Er̄is currit, q̄ uocante r̄a. adiacente, q̄a n̄ h̄t
nisi sub̄t̄, et ubi n̄ id hæc p̄p̄is d̄ r̄. adiacente in istas resolunt̄
Er̄is è existens. Er̄is è p̄rens.

Vidite 3. in p̄p̄is simp̄lem, et p̄plexam, p̄p̄is simplex è illa
q̄ utat̄ uno t̄m ub̄o, ut Er̄is è h̄o. p̄plexa utat̄ duplici ub̄o, q̄ h̄nt̄
in se aliḡm conerxiõem, q̄ unio t̄ fit q̄ aliḡm partem copulatiua, ut Er̄is
r̄det, et Er̄is currit, et q̄ aliḡm causalem v.g. Er̄is mouet̄, q̄a uiuit et q̄
aliḡm disiunctiua, v.g. Er̄is aut laborat, aut otiate, et t̄and q̄ partem,

Conditionale, Vg. si lruis ambulat mouate.

(Vidite 7. in ppois ubi in, et modale, abia e illa, qm ppter, et nullo
mo notata pferre, Vg. ho e rubit. ppo modalit illa q pferre a facta
alij ma, q mi si qoz n esse impoite, poite, longius. Vg. neta e
hoim ee et, poite e subru albu ee ngru. ppois lruim ee p hui, impo
ite e hoim ee lapide.

San d vidite ppois in reflexiua, et reuolutiua. ppois reuolutiua in
ubluit has partas, qtinus, in qntu, qua, et sites, Vg. lruis q albus e (bra
tus, lruis qtinus at centit, tte ppois reflexiua e illa, q supra se refle
tit, affrando d se ee uim, t jam, Vg. qnd dicit hoc ppois e uo, aut hoc q
ppois e fa, q si sumantiz ut cadunt supra alias ppois iam glata
si fa, t uia, sicut ipse ppois supra q cadunt, si uo n denit alia ppois
supra q cadant, tunc semp erunt fa, q n hnt obiu, qd affient t nagent.

Sectio. 3^a

De Oppositioe ppoissionum.

Opposio ppois e rignia duaru ppoim in affraoem t negem eius.
Dem d eod parta, rignia, hnt lruim qris, reliq parta ponuntz lo
rua, q parlam, sm affraoe, et negoe reuicite opoio ppoim sm qnta
et qntate. parta eiua d ead, itigite, qd opposio ueriani deat sm
eand pmi, circa id obruim, q eod lo, tempore, et mo.

Vnd tres reuuntz conditiones ad opposioe, 1^a e qd gratum
et subru utriusq ppois sit ad, affi huius ditionis n appununtz istas lruis
legit, lruis n rubit, t lruis currit, lruis n currit. 2^a dicit qd uba utri
usq ppois respiciat id tempus, et lruim, qre ista n it oppoia. lruis do
cet, lruis n docet. Xus in Euchia e sub ppebus panis. Xus in calo
n e sub ppeis panis. 3^a dicit e, ut n uariete ppois t rouni: ideo

ha n̄ heint opposiōe. Suis q̄ albus ē coloratus. Suis m̄ de n̄ coloratus.

Opposio dicitur triaria, subtrahiva, et traditoria, q̄
dicitur de adjectiva. q̄a nulla assignabitur p̄p̄o opposita, q̄milla n̄ dicitur
atq̄ dicitur et haec dicitur ē univoca, q̄a oēs p̄p̄os participant aq̄te oppo-
sitione quicquam, q̄ si una opposio in parte ē maior alia, id quirit rōe
duā sp̄ticia, et n̄ rōe quīs quīs, q̄ oēs p̄p̄os opposita aq̄te participant.

Triaria

Opposio traditoria stat duabus p̄p̄osib̄s v̄b̄is, ut oīs hō
ē p̄h̄is, nullus hō ē p̄h̄is, oīs hō ē at, nullus hō ē at. Opposio subtrahiva
versata inī duas p̄p̄os partes, h̄m̄ finitas, v̄g. aligs hō currit, aligs
hō n̄ currit. Opposio traditoria exercit̄ inī unā p̄p̄os v̄tem, et ali-
am partem, v̄g. oīs hō ē at, aligs hō n̄ ē at.

Ingress̄ q̄m̄o ē heant ha p̄p̄os opposio, q̄a dicitur, q̄ sal-
sitam ipsarū. Ex 1o p̄p̄os triarias p̄e aliḡndo ēē sit fact̄, ut p̄h̄ in
h̄is, oīs hō ē p̄h̄is, nullus hō ē p̄h̄is, aliḡndo t̄n̄ p̄e una ēē v̄a, et altera
f̄a, ut oīs hō ē at, nullus hō ē at. Ex 2o p̄p̄os traditoria n̄ p̄e ēē
v̄a, neq̄ sit fact̄, id n̄ v̄a una dicitur ēē v̄a in, et altera fact̄, v̄g.
oīs hō ē v̄b̄is, aligs hō n̄ ē v̄b̄is.

Plus

Opposio subtrahiva stat duabus p̄p̄osib̄s p̄t̄ib̄us, et
infinitis, q̄a p̄t̄ib̄us in m̄a v̄genti, q̄m̄ una cap̄a aff̄iva
altera neḡiva, ut aligs hō ē p̄h̄is, aligs hō n̄ ē p̄h̄is, id ha p̄p̄os v̄gurose
n̄ opponunt, q̄a n̄ servat̄ ead̄ aff̄ivā, et neḡivā p̄h̄ivā, et eod̄ oīs subto, q̄a
p̄e aligs hō ēē p̄h̄is, i. p̄t̄o, et p̄e aligs n̄ ēē p̄h̄is, ut ē Plus.

Haec p̄p̄os triaria opposio subtrahiva in m̄a v̄genti p̄t̄ib̄us
ēē sit v̄a, ut iam ostendit, q̄a p̄e aligs hō ēē p̄h̄is, et aligs n̄ ēē p̄h̄is,
et v̄o in m̄a n̄ v̄genti n̄ p̄t̄ib̄us ēē sit v̄a, ne dicitur traditio, v̄g. in haec
aligs hō ē v̄b̄is, aligs hō n̄ ē v̄b̄is, q̄ opponuntur traditoria.
p̄p̄os n̄ p̄t̄ib̄us dicitur subtrahiva ēē sit fact̄, q̄a si ead̄ fact̄, sequit̄

vetz, qd caru vtes sub qbus vivente, tanqm partes, et essent scē;
 et tunc varente dua traditoria sūt scē qd aperte implicat.

De Oppositōe Traditoria.

Oppositō traditoria opposim, ut iam diximus, versate in duas, pū
 una ē vtes, et altera partis. Vg. ois hō ē ribitiz, aliq hō nē ribitiz,
 s' in duas partes, ut s'ius currit s'ius n'currit, ex his opposibus
 una semp dē ē vā, et altera scē, iusta illud vulgare axioma gho-
 rum, qd libet vūm ē a stare, et negare.

Arg. 1. ha it traditoria nullus equus requirit ad egtrandū, ali-
 qd equus requirit ad egtrandū, et tū utraq ē vā: qd in opposibus tradi-
 toriis nē semp nariū, qd una sit vā alia scē. De neg. absō mōi, qd illa
 opposis in rigore nō it traditoria, sigd mutati suppositō trōrū, nam 1.
 oppos id valet atq, nullus equus dicitur requirit ad egtrandū. 2. id sonat
 atq, aliq equus inditratē requirit ad egtrandū, id hōc suppositō dicitur,
 et inditratē ē dicitur: qd tollit traditō in opposibus.

Arg. 2. iste opposis, ois hōis currunt, et aliq n'currunt
 opponit traditorie, et tū utraq ē scē, qd suppono ex 4. v' hoibus, q
 it in foro, Vg tres currere, et unū n'currere: in q uentū, neq ois
 hōis currunt, neq aliq n'currunt: qd nē nariū, qd ex opposibus tra-
 ditoris, una semp sit vā, et alia scē.

De neg. mōi, qd illa opposis in rigore nō it traditoria sigd
 dicitur mōi in q ois hōis currere, et aliq hōis n'currere. qd dicitur
 in facta suppositōe ponit sol tres currere ex quor hoibus, et unū
 tūm n'currere, et statim, neq ois currunt, neq aliq n'currunt. scio
 Cuius, et sonat s' dicit illas opposis ē traditorias, et iam ē scē, et
 2. am. nam, id hoc mōi nō videt illicite, qd d' uno tūm hōe q n'currere

n̄ pot̄ uē dici, aliq̄ hoīs n̄ furruat, neq̄ in rigore p̄ho, neq̄ gramaticali.

Arg. 3. iste n̄ traditoria, nullus hoīs aliq̄ equus furruat, alicuius hoīs aliq̄ equus furruat, et tñ amba p̄uunt eē uia: q̄ ad p̄p̄ōs traditorias n̄ requirit̄ q̄d una sit uia altera fā. De neg. māi, q̄ utraq̄ illa p̄p̄ō ē affirmā, neq̄ 1. affiat̄ furru d̄ equo, q̄ n̄ hēt̄ d̄m̄m. 2. affiat̄ furru d̄ hēt̄ d̄m̄m: ac q̄ dico q̄ tōis utraq̄ ē uia, p̄t̄erunt traditoria iste, alicuius hoīs aliq̄ equus furruat, alicuius hoīs aliq̄ nullus equus furruat, q̄ ueritate inī affirmā, et negiua.

Note has p̄p̄ōs Chimera distat a me, Chimera n̄ distat a me, n̄ eē traditorias, q̄ utraq̄ ē fā, nā Chimera, n̄ nullibi existat numq̄m ē uin̄ d̄ d̄ illa, Chimera distat a me, t̄ n̄ distat a me, siḡ n̄ hēt̄ lum̄ in q̄ distat, t̄ n̄ distat, et sane hōc sulū ē expeditior, q̄ q̄ sit d̄ alia, q̄m affert Arri. et Ioan. I.

Disputatio 3. De Inuertioe Propositionū.

Sectio 1.

De Conuertioe Propositionū Vlium.

Inuertio Inuerti. Quaru p̄p̄ōū unius ad altera p̄p̄ōū transpositiōe d̄gā naxiā i. mutāō p̄p̄ōi in sub̄tū, et sub̄tū in p̄p̄ōū. Vg. nullus hō ē lapis: q̄o nullus lapis ē hō, hāc alia p̄p̄ō d̄i inuertens, q̄a inuertit extrema 1. p̄p̄ōis, q̄ d̄i inuerta inuerta.

Triplex d̄ d̄i inuertio. 1. ē inuertio simplex, siue inuerti, in q̄ seruant̄ iid̄ t̄i, tam in inuerta q̄m in inuertente. 2. inuertio ē p̄ accens, siue in p̄m. 3. ē p̄p̄ōis. Inuertio simplex ē illa in q̄ tranmutato p̄p̄ōi, et sub̄tū, ead̄ q̄ntas seruat̄, Vg. nullus hō ē leo

gō nullus leo ē hō, aliq̄s hō ē at. gō aliq̄s at ē hō, 1^a p̄p̄ōis constant
v̄ti negiua, i. nullus hō. 2^a v̄tant parte affiua, i. aliq̄s hō.

Quertio p̄ accens ē sine in p̄m, ē illa in q̄ transmutat̄is te iis
n̄ seruat̄ ead̄ p̄nt̄is p̄p̄ōis, Vg. ois hō ē at. gō at ē hō, nullus hō ē
leo: gō aliq̄s leo n̄ ē hō. 1^a p̄p̄ōis v̄tat v̄ti affiua. 2^a v̄ti negiua.

aliq̄s

Quertio transposiō, ē illa, in q̄ seruat̄a ead̄ p̄nt̄e p̄iat̄u mutata
in subit̄u, et subit̄u in p̄iat̄u, idq̄ p̄ transmutaōe ex tr̄is finit̄is in infi-
nit̄os p̄ negois infinit̄antes, Vg. ois hō ē at. gō ois n̄ at ē n̄ hō, ali-
q̄s hō n̄ ē at. gō aliq̄s n̄ at n̄ ē hō. his p̄p̄ōis.

Resol. 1. p̄p̄ōis v̄tis affiua quertite simpl̄e, ita p̄bat aliq̄ in
utit̄e, et s̄at ofuse indicio p̄ tr̄is n̄ scatiuōs, et p̄ literas elementares
A, b, c. (q̄ sane rad̄iūs p̄h̄is pueriles, neq̄ ido facilius adiscunt, id me-
moria sorquent, dū literas amittit̄, et alias valis ofundit̄, q̄re ego
id h̄ic clari⁹ ostendā p̄ tr̄is scatiuōs.

negiua

Ibo igit̄ ad v̄tis negiua quertite simpl̄e, Vg. nullus hō ē leo, d̄et sic
uert̄: gō nullus leo ē hō: gō si h̄ae n̄ septe, septe illius traditoria q̄
ē, gō aliq̄s hō ē leo q̄ sic p̄o sumate ille tr̄is, hō, q̄ ē leo, et l̄uis, et di-
cate sic p̄ sylla expositiōn̄, l̄uis ē hō. l̄uis ē leo: gō aliq̄s leo ē hō
id aliq̄s leo ē hō, et nullus leo ē hō si traditoria: gō si v̄tis negiua
n̄ quertite simpl̄e, manifeste sequunt̄e dua p̄p̄ōis traditoria.

In A. 1. h̄ae v̄tis negiua n̄ quertite simpl̄e, nulla etia
Dina ē generans: gō nullū generans ē etia Dina: gō v̄tis negiua
n̄ quertite simpl̄e. R. 1°. hanc regulam n̄ extendi a p̄his ad grata
Dina, q̄t̄ singularia, et comoncabilia: id t̄m valere in tr̄is (reart̄).
R. 2° et clari⁹, illā p̄p̄ōis nulla etia Dina ē generans, n̄ ē v̄tem
in v̄p̄se, q̄ tr̄is i. etia Dina ē maxē singularis, n̄ t̄ notate p̄ signū
nulla q̄ ē v̄te, hoc n̄ sufficit, ut sit p̄p̄ōis v̄tis, q̄ ē requit̄, q̄ subit̄u.

sit *Uti* *Uti* n̄ ē *Uti* *Uti*.

Inst. 2. et *haec* *Uti* n̄ *uertite* *simplex* (nulla *navis* ē *navis* ad *nauegandū*: q̄ nullū *navis* ad *nauegandū* ē *navis* q̄ *fa* ē *na* *regula* *q̄* *illa* *pp̄* *na* *navis* ē *navis* ad *nauegandū*, *et* *fa*, si *sumate* *opulatiue* q̄ *alij* *navis* *abte* ē *navis* ad *nauegandū*, si *uō* *sumate* *disiunctiue*, *et* *haec* *et* *ita* *navi* *in* *parti* *et* *pp̄* *uain*, *et* *tunc* *uertite* *simplex*.

Inst. 3. *haec* ē *uā* *nullus* *quer* *fuit* *senes*, *et* *tr̄* *alij* *uertite* *n̄*. q̄ *nullus* *senes* *fuit* *quer* *et* *fa*. *q̄* *n̄* *ois* *Uti* *regiū* *uertite* *simplex*. *q̄* *pp̄* *ois* *d̄* *pp̄* *rito*, *et* *d̄* *pp̄* *rito* *resolui* *equaliter* *in* *Uti* *d̄* *pp̄* *renti*, *et* *itas* *pp̄* *ois* *officere* *hunc* *nōn* *nullus* *quer* *gatus* ē *senetate*: q̄ *nullus* *q̄* *panus* *et* *senetate* ē *quer*, *et* *sic* *bē* *uertite* *p̄* *Uti* *et* *d̄* *pp̄* *renti*.

De *uertite* *Uti* *affiū*.

Resol. 2. *Uti* *affiū* *uertite* *in* *peim*, *sive* *p̄* *accenit*, *et* *in* *partem*. *P.* q̄ *ita* *n̄* *uertite* *re* *darente* *duo* *traditoria*, q̄ *sic* *ostendo* *in* *haec* *ois* *ho* *et* *at* *per* *d̄* *seg*: q̄ *alij* *at* *et* *ho*, q̄ *si* *haec* *n̄* *regte*, *navis* *regte* *illius* *traditoria*, *nullus* *ho* *et* *at*, *haec* *aut* *Uti* *negiū* *iusta* *et* *regula* *uertite* *in* *Uti* *negiū* *nullus* *ho* *et* *at*, q̄ *et* *oppo* *et* *ois* *ho* *et* *at*, *et* *uo* *duo* *pp̄* *ois* *traditoria* *uo* *si* *et* *n̄* *posunt*, q̄ *ex* *his* *inferuntur* *duo* *traditoria*: q̄ *Uti* *affiū* *uertite* *in* *peim*.

Uti *ostendit* *q̄* *Uti* *affiū* *n̄* *uertite* *simplex*, *et* *in* *totū*: q̄ *haec* *et* *ois* *ho* *et* *at*, *haec* *aut* *et* *fa* *ois* *at* *et* *ho* *et* *na* *eguse* *at*, *et* *tr̄* *n̄* *ho*. *neg* *dicat* *pp̄* *et* *ba* *ri* *eod* *mō* q̄ *Uti* *affiū* *uertite* *simplex*, *sicut* *q̄* *ba* *uimus* *supra* *Uti* *negiū* *uertite* *simplex*. *P.* *n̄* *hoc* *n̄* *pōt* *fieri*, *nā* *syllus* *exp̄* *omito*. *rius* *trans* *maiori* *affiū*, *et* *minori* *negiū* *q̄* *ho* *hic* *fieri* *de* *bebat*, *n̄* *coligit* *ex* *ui* *fa* q̄ *pp̄* *ois* *et* *uain*, *et* *Con* *is* *sum*.

Aug. 1. *haec* *Uti* *affiū* *n̄* *uertite* *in* *peim* *ois* *ho* *albus* *et* *ho*

gō aligz hō ē hō albus, sigt. 1. ē essentialis, 2. uō 3gēns. De 1. nō in regu-
lam n̄ ualere in p̄p̄oibz & extrema iuncta, q̄ lēstē ista, id tūm in p̄p̄oibz
& extrema simplicia. De 2. in hac uertitōe uariari sup̄ositōe t̄uōim, q̄ in ante
hō albus sumit̄ in eē possit̄, et emiat̄, in 3gē uō in eē aute, et 3gēnti.

Arg. 2. supponamus nullū hōm̄ existere gramaticū, et in hac
suppōe, hac utis n̄ uertit̄ iōē gramaticū ē hō: gō aligz hō ē gramaticus.
De 1. hic cō n̄ seruare eandē suppōem t̄uōim, q̄ in uertente sumit̄ hō in
eē aute existit̄. et in suppōe uerxa sumit̄ hō in eē possit̄, et q̄d postula-
tiā gramatica. De 2. 3. cō. et in illa suppōe, q̄ nullus hō existet
gramaticus, adhuc hanc suppōe eē 3gēntē iōē gramaticū ē hō, q̄ facit hunc
sum, id cui aduenit gramatica ē hō, et uō hōi 3gēntē aduenit gramatica.

Resol. 3. Utis negatiua p̄ 3rapōitiōē uertit̄ in p̄m. Vg. nullus
hō ē lapis: gō aligz n̄ lapis n̄ ē n̄ hō. ostend. q̄ uis ē n̄ lapis, et t̄m n̄ ē n̄ hō.
Resol. 2. Utis affiā p̄ 3rapōitiōē uertit̄ simplr, siue in uariāte a t̄ris a t̄ris
femitis. Vg. ois hō ē at: gō oē n̄ at ē n̄ hō, siue p̄cedat a t̄ris in femitis, Vg. oē
n̄ at ē n̄ hō: gō ois ē at

Sectio. 2.

De uertitōe particulariū.

Resol. 1. partis negā rigute n̄ uertit̄. I. in t̄ris scatiuis, hoc nō aligz at
n̄ ē hō, n̄ bē septe: gō aligz hō n̄ ē at, q̄ ē fā, ut p̄t. Adē in q̄ndo utis negā + hō
ē uā, et partem negāim sub utis stēngtam p̄ōē uertit̄ simplr, Vg. aligz n̄ ē lapis
gō aligz lapis n̄ ē hō, hoc ē uā, q̄ eius utis negā sub q̄ stinet̄ et ē uō. Vg.
nullus hō ē lapis: gō nullus lapis ē hō. 3 t̄m dēi una partit̄ negā uā. Vg. aligz
at n̄ ē hō, cuius utis negā ē fā. Vg. nullū at ē hō, ideo illa partit̄ negā n̄ uer-
tite. q̄re partit̄ negā uertit̄, q̄ndo eius utis negā fuerit uā.

Resol. 6. partis affiā uertit̄ simplr. I. in t̄ris scatiuis, ali-
qz hō ē at: gō aligz at ē hō, q̄ si hoc n̄ septe, septe eius 3traditōia.